

Bijlage 1

Samenvatting van de aanbevelingen uit 'Evaluatie van het ganzenbeleid en faunaschadebeleid van de provincie Zeeland' https://www.zeeland.nl/sites/default/files/digitaalarchief/IB22_fe550355.pdf

- Er is behoefte om aan alle partijen te verduidelijken dat er een onderscheid is tussen de winterganzen (stabiel in aantallen en stabiel in schade) en de standganzen (toename aantallen en toename schadeaandeel). Ook qua beleid is er een groot verschil in aanpak. De provincie beschermt de winterganzen en zet in op populatiebeheer van de standganzen. De beperkte effectiviteit van het beheer van de standganzen is het belangrijkste knelpunt van het Zeeuwse ganzenbeheer. Dit speelt overigens ook in andere provincies en is dus ook breder probleem met oog op het behalen van gestelde doelen.
- Er is geen beleidsdoel geformuleerd dat betrekking heeft op de te realiseren opvang aantallen van winterganzen. Ook is niet bekend wat de bijdrage van individuele provincies aan de landelijke SvI zou moeten zijn. Indien een relatieve doelstelling voor Zeeland bepaald zou worden kan ook een doelstelling worden bepaald voor de aantallen die opgevangen dienen te worden binnen de rustgebieden. Dat geeft duidelijkheid.
- Er is behoefte aan een gerichte aanpak ten aanzien van de verdere populatieontwikkeling van de standganzen. Een ingreep op de adulte broedpopulatie is daarbij effectiever dan reproductiebeperkende maatregelen via legselbeheer waarvan het effect op populatieniveau onduidelijk is.
- De doelstelling voor gewasschade is geformuleerd in termen van getaxeerde schade. Dit wordt ook bepaald door veranderingen in de gewasprijs. Met name de grasprijs is fors toegenomen over de periode 2005 tot 2020. In een aantal provincies wordt de doelstelling voor schade om deze reden inmiddels uitgedrukt in het verlies van kg droge stof opbrengstderving. De provincie kan overwegen om dit ook door te voeren. Aandacht is dan vereist voor de verschillende type gewassen en de vertaalslag naar verlies droge stof.
- De procedure van schademelding en aanvragen van tegemoetkoming zouden makkelijker moeten worden. Het verdient tevens aanbeveling om te overwegen of er meer ondersteuning en begeleiding kan worden geboden aan agrariërs en jagers zodat de als complex ervaren regels en procedures inzichtelijker worden en praktijkproblemen bespreekbaar.
- Er was tot kort geleden in de provincie Zeeland relatief veel overleg op regionaal niveau. Regionale dialoog is een goede randvoorwaarde voor maatwerk in de uitvoering, voor uitwisseling over de problematiek tussen terreinbeherende organisaties, agrariërs en jagers en voor draagvlak voor beleid en uitvoering. Dit regionale overleg dient weer te worden opgepakt.
- BIJ12/Faunazaken draagt er middels gerichte onderzoeksprojecten zorg voor dat kennishiaten opgevuld worden, dit betreft bij voorbeeld vragen rondom de taxatiepraktijk, innovatieve wering en opbrengstderving door vraatschade. Het is belangrijk dat de opgedane kennis actief wordt uitgedragen richting degenen die dagelijks met faunaschade te maken hebben.